

Abstrakt

Tato práce je základním výzkumem na poli projevů spirituality jako copingové strategie u studentů čelících stresu při přípravě na vysokoškolské zkoušky. Ve snaze doplnit dosavadní převážně kvantitativní výzkumy o kvalitativně zpracovaná data týkající se spirituálního copingu v akademickém prostředí jsem metodou zakotvené teorie provedla analýzu rozhovorů s dvanácti studenty psychologie bezprostředně po absolvování semestrální zkoušky. Základní rozdělení informantů bylo na ty, kteří věří v Boha, kteří věří v existenci něčeho nad nimi a ty, kteří nevěří na nic; racionálně to odmítají. I ti, kteří spiritualitu racionálně odmítají, mohou užívat spirituální coping. Zkouška je zkoumanými studenty psychologie považována za zvládnutelnou na základě přímé úměry „čím více a lépe se na zkoušku připravím, tím pravděpodobněji ji zvládnu“. Spiritualita se odráží ve vnímaných možnostech toho, co v rámci přípravy mohou či nemohou ovlivnit vlastní vůlí a spirituální coping tak úzce souvisí s nabýváním kontroly nad situací. Studenti od těch s velmi komplexním vztahem k Bohu, až k těm, pro které duchovní svět není relevantní, se při přípravě na zkoušku snažili získat maximum kontroly nad situací a stavěli se odmítavě k představě předávání kontroly do područí vnějších sil. Spirituální coping tak může být jedním z na emoce orientovaných způsobů, jak posilovat pocit vlastního locus of control. Tento výzkum může sloužit jako pilotní studie pro další zkoumání vztahu spirituálního copingu a locus of control v akademickém prostředí.